

Marta Dziubi ska

Facebook, twitter, skype – moi nauczyciele

Gdy zaczynam pracę z nową grupą uczniów, proszę ich, aby założyli konto e-mailowe. Dla większości z nich jest to oczywista prośba i bez zbędnych wyjaśnień ją spełniają, ponieważ wszyscy korzystają z zasobów Internetu i komunikują się za pomocą poczty elektronicznej. Rozumieją, że dla mnie, jako ich instruktora korzystnie jest pozostawać z nimi w doraźnym kontakcie nie tylko na żywo w klasie, ale także zdalnie. Kiedy pytam ich, czy są zarejestrowani na Facebooku i czy korzystają na co dzień ze Skype'a, niektórzy są jednak zdecydowanie zdziwieni. Nawet jeśli mają konta na portalach społecznościowych, w większości wykorzystują je do utrzymywania kontaktów towarzyskich i prowadzenia niezobowiązujących pogawędek ze znajomymi i krewnymi. Moim celem jest jednak pokazać uczniom, że portale społecznościowe umożliwiają sensowną wymianę także na polu działań edukacyjnych i zawodowych. Mimo że dla wielu uczniów dziwnym wydaje się komunikowanie z nauczycielem za pomocą komunikatora internetowego, to jednak po kilku próbach przekonują się, że ten tryb kontaktu może ułatwiać konsultowanie się, doskonalenie umiejętności kształconych na lekcji i zacieśnianie więzi z mentorem.

Narzędzia komunikacji i portale społecznościowe takie jak Facebook, Twitter, Skype, Youtube i inne umożliwiają wymianę dokumentów, myśli, obrazów, refleksji na tematy związane z nauczaniem przedmiotem. Są wydajnym wsparciem dla nauczyciela, którego celem jest przekazać jak najwięcej informacji w możliwie różnorodnej formie swoim uczniom. Z punktu widzenia szkoły jako instytucji zaś takie narzędzia mogą stać się użytecznym medium naturalnie wprowadzającym ją w świat e-learningu – można by się nawet zastanowić, czy tego typu popularne portale nie staną się wkrótce alternatywą dla typowych edukacyjnych platform internetowych... Zarejestrowanie profilu dla szkoły na Facebooku to łatwy do podjęcia krok, który może usprawnić nawiązanie i podtrzymywanie kontaktu z uczniami i ich rodzicami, a publikowanie ważnych informacji i komunikatów organizacyjnych może odbywać się bez przeszkód na Twitterze.

Istnieją setki sposobów wykorzystania portali internetowych w edukacji – są one sprawdzone, opisane i w większości stanowią wynik doświadczeń edukatorów amerykańskich, gdyż to oni wydają się najbardziej otwarci na tego typu nowatorskie (dla polskiej szkoły wręcz rewolucyjne) pomysły.

Facebook i podobne portale mogą być wykorzystane do prowadzenia różnorodnych projektów dydaktycznych:

1. Śledzenie wątków i grup o zainteresowaniach związanych z treścią przedmiotu lub kursu.
2. Dzielenie się opiniami na temat przeczytanych lektur, obejrzanych filmów itp.
3. Udostępnianie i publikowanie opracowań i prac przygotowanych przez uczniów.
4. Udostępnianie zestawów materiałów wspomagających proces kształcenia.
5. Granie w tematyczne gry online, które wymagają umiejętności i wiedzy uzyskiwanej w trakcie zajęć.
6. Organizowanie konkursów, głosowań i burz mózgów.
7. Ćwiczenie umiejętności komunikowania w języku obcym (w przypadku kursów językowych wydaje się naturalnym wykorzystywanie możliwości nawiązywania kontaktów z *native speakerami* tworzącymi grupy zainteresowań, bloggerami itp.).
8. Publikowanie i poddawanie ocenie zadań projektowych i prezentacji.
9. Nawiązywanie kontaktu z ekspertami z danej dziedziny, politykami, innymi grupami szkoleniowymi i nauczycielami.
10. Uzyskiwanie informacji i partycypowanie w konkursach związanych z nauczaniem przedmiotem.

To tylko kilka propozycji, z których nauczyciel i uczniowie mogą skorzystać. Inną zaletą stosowania tego typu metod działania dydaktycznego jest po prostu integrowanie grupy uczniów, możliwość sprawniejszego organizowania wszelkich działań dydaktycznych, sprawne i szybkie rozsyłanie ważnych komunikatów, instrukcji i poleceń, reagowanie w sytuacjach problemowych, udostępnianie dodatkowych materiałów i instrukcji wspomagających proces kształcenia, promowanie współpracy i pracy grupowej, czynienie uczniów bardziej odpowiedzialnymi za własne rezultaty i wyniki uczenia, dzielenie się posiadanymi zasobami oraz – nie mniej ważne – oszczędność papieru: zamiast drukowania i kopiowania dziesiątków arkuszy papieru, nauczyciel może łatwo opublikować potrzebne zasoby w wersji elektronicznej.